

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 3 грудня 1939 р.

Субота, 20 вересня 1980 року № 114 (2842). Ціна 2 коп.

У МІНІСТЕРСТВІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УРСР, МІНІСТЕРСТВІ РАДГОСПІВ УРСР, ДЕРЖКОМСІЛЬГОСПТЕХНІЦІ УРСР, ПРЕЗИДІЇ УКРАЇНСЬКОГО РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО КОМІТЕТУ ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Механізатори, інженерно-технічні працівники колгоспів і радгоспів, підприємств сільгосптехніки Кіровоградської області, прагнучи гідно зустріти XXVI з'їзд КПРС, взяли підвищені соціалістичні зобов'язання по організованому проведенню комплексу осінніх сільськогосподарських робіт та своєчасній і високоякісній підготовці машинно-тракторного парку до весняної сівби 1981 року.

Надаючи важливого значення цьому почині, справі мобілізації трудівників сільського господарства республіки на успішне завершення поточного сільськогосподарського року і створення міцної основи для збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства і

тваринництва в першому році одинадцяті п'ятирічки, Колегії Міністерства сільського господарства УРСР і Міністерства радгоспів УРСР, Держкомсільгосптехніка УРСР та Президія Українського республіканського комітету профспілки працівників сільського господарства схвалили цінну ініціативу механізаторів Кіровоградської області.

Обласним управлінням сільського господарства, трестам радгоспів, обласним об'єднанням Держкомсільгосптехніки УРСР, обкомам профспілки працівників сільського господарства запропоновано організувати обговорення у всіх тракторних, рілліно-тракторних бригадах, механізованих загонах і ланках колгоспів і радгоспів, колективних райоб'єднань Держкомсільгосптехніки почину кіровоградських механізаторів та за їх прикладом широко розгорнути серед сільських механізаторів, робітників і інженерно-технічних працівників республіки соціалістичне змагання за високоякісне використання техніки, організоване проведення комплексу осінніх сільськогосподарських робіт та своєчасну і високоякісну підготовку машинно-тракторного парку до весняної сівби 1981 року.

Обласним сільськогосподарським органам та обласним комітетам профспілки працівників сільського господарства доручено подавати виробничим колективам всебічну допомогу у виконанні прийнятих соціалістичних зобов'язань.

Обласним сільськогосподарським органам та обласним комітетам профспілки працівників сільського господарства доручено подавати виробничим колективам всебічну допомогу у виконанні прийнятих соціалістичних зобов'язань.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

МЕХАНІЗАТОРІВ, ІНЖЕНЕРНО-ТЕХНІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ КОЛГОСПІВ І РАДГОСПІВ,
ПІДПРИЄМСТВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ПО ОРГАНІЗОВАНОМУ ПРОВЕДЕННЮ КОМПЛЕКСУ ОСІННІХ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ РОБІТ ТА СВОЄЧАСНІЙ І ВИСОКОЯКІСНІЙ
ПІДГОТОВЦІ МАШИНО-ТРАКТОРНОГО ПАРКУ ДО ВЕСНЯНОЇ СІВБИ В 1981 РОЦІ

Втілюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, липневого (1978 р.) та листопадового (1979 р.) Пленумів ЦК КПРС, сільські трудівники нашої області наполегливо працюють над виконанням планів і завдань десятої п'ятирічки.

Протиставивши несприятливим погодним умовам високу культуру землеробства, чітку і злагоджену роботу, хлібороби цього року виростили і зібрали непоганий врожай зернових культур. В засіки Батьківщини засіяно понад 810 тис. тонн хліба.

Завершилися жнива, але трудова напруженість у колгоспах і радгоспах не спадає. В розпалі збирання пізніх культур — гречки, проса, картоплі, овочів, розгортуються колання цукрових буряків, закладення силосу, ведеться сіявка озимих культур, оранка зябу, підготовка до зимівлі худоби. Отже, настав досить відповідальний період сільськогосподарського року.

В промові на урочистому засіданні в Алма-Аті 29 серпня ц. р. Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР товариш Л. І. Брежнєв підкреслює: «У сільському господарстві, як ні в якій галузі, результати року залежать від того, як організовано роботи на кінцевому етапі».

Ми близько до серця сприйняли ці слова Леоніда Ілліча. Відповідаючи на них ділом і ставши на трудову ваху на честь наступного XXVI з'їзду КПРС, беремо на себе такі зобов'язання.

За рахунок вископродуктивного використання техніки та двозмінної роботи агрегатів в оптимальні строки при високій якості проведемо збирання картоплі, кукурудзи на зерно, соняшни-

ку. Силосування кукурудзи завершимо 20 вересня, копання цукрових буряків будемо вести за графіком і закінчимо 25 жовтня, а вивезення коренів на цукрові заводи — до 1 листопада. Дбаючи про врожай наступного року, своєчасно, не пізніше 20 вересня, посіємо озимі культури на площі 597 тис. гектарів, забезпечимо дбайливий догляд за посівом, проведемо осіннє підживлення озимини на 80 тис. гектарів.

Особливу увагу приділимо своєчасному проведенню оранки зябу. Дені науки і передової практики свідчать про великі переваги раннього зябу — на таких площах урожайність підвищується на 5 цнт. Зважаючи на це, максимально прискоримо темпи оранки з тм, щоб закінчити її до 1 листопада — на 10—15 днів раніше, ніж у попередні роки. А оранку глибокого зябу з внесенням повної норми органічних і мінеральних добрив — до 15 жовтня. Механізатори радгоспу «Маріампільський» Петрівського району зобов'язалися весь зяб підняти до 20 жовтня, колгоспу «Зоря комунізму», Новоорхангельського району — глибокий зяб зорати до 10 жовтня.

Щоб своєчасно вператися з цією роботою, підвищимо ефективність використання техніки — змінний виробіток на еталонний трактор на оранці зябу доведемо до

7,5 гектара. Механізований загін колгоспу ім. Леніна Знаменського району в складі 17 тракторних агрегатів зобов'язався завершити підняття зябу на всій площі до 21 жовтня, в тому числі глибокого — до 1 жовтня, забезпечити середньозмінний виробіток на еталонний трактор не менше 8 гектарів.

В усіх колгоспах і радгоспах організуємо цілодобову двозмінну роботу машинно-тракторного парку груповим методом за інтегрованою технологією. Для працівників на оранці зябу в господарстві створюються необхідні виробничі і культурно-побутові умови, зокрема забезпечується цілодобове гаряче харчування.

Працівники відділень сільгосптехніки разом з механізаторами колгоспів і радгоспів забезпечать надійне технічне обслуговування агрегатів: для цього на цілодобовий режим роботи переведено майстерні, технічні обмінні пункти, склади, укомплектовані і працюють 132 пересувні ремонтні майстерні.

Працівники ремонтної служби допоможуть колгоспам і радгоспам вчасно підготуватися до зимівлі худоби. В кожному господарстві не пізніше 25 вересня буде приведено у повну готовність усі нормоцехи і коп-

мокухні, машини для роздачі кормів, доїльні установки та інші засоби механізації трудомістких процесів на фермах, механізатори забезпечать їх безперерпну роботу протягом усього стійлового періоду.

Ми усвідомлюємо, що доля врожаю майбутнього року значною мірою залежить від злагодженої роботи машинно-тракторного парку. Тому докладемо зусиль, щоб своєчасно і високоякісно підготувати до польових робіт усі сільськогосподарську техніку. Грунтовні роботи та посівні машини і агрегати на лінійку готовності поставимо до 1 січня 1981 року. Ремонт тракторів зобов'язуємо закінчити не пізніше 1 березня, сінозбиральної та поливної техніки — 20 квітня, силосо-збиральної техніки — 1 травня, зернових комбайнів, жнивирок, зерно-очисно-сушильних машин — 1 червня, кукуруддозбиральних і бурякозбиральних комбайнів — 1 серпня.

В кожному господарстві та при майстернях сільгосптехніки створимо постійні ремонтні бригади. В короткі строки проведемо технічний огляд і дефектозку машин. До початку польових робіт створимо необхідний фонд вузлів і агрегатів. Особливу увагу приділимо якості ремонтних ро-

Соціалістичні зобов'язання обговорено і прийнято в тракторних бригадах колгоспів і радгоспів об'єднаннях сільгосптехніки та на обласній нараді бригадирів тракторних бригад

В КОСМОСІ НОВИЙ МІЖНАРОДНИЙ ЕКІПАЖ

ЦЕНТР КЕРУВАННЯ ПОЛЬОТОМ, 19 вересня. [ТАРС]. Космічний корабель «Союз-38», пілотований міжнародним екіпажем, на 13 годину московського часу зробив десять обертів навколо Землі.

Космонавти Юрій Романенко і Арнальдо Тамayo Мендес виконали заплановані операції по контролю бортових систем корабля, провели перший двоімпульсний маневр дальнього зближення з орбітальним комплексом «Салют-6» — «Союз-37».

Параметри орбіти корабля «Союз-38» після корекції траєкторії польоту становлять:

- максимальне віддалення від поверхні Землі — 320 кілометрів;
- мінімальне віддалення від поверхні Землі — 278 кілометрів;
- період обертання — 90,2 хвилини;
- нахилання — 51,6 градусів.

Леонід Попов і Валерій Рюмін на борту науково-дослідного комплексу «Салют-6» — «Союз-37» готуються до наступного стикування з кораблем «Союз-38».

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ СЕМІНАР

18 вересня в Будинку політосвіти обласного комітету партії розпочався роботу республіканський постійно діючий семінар «Актуальні проблеми науково-атеїстичного виховання трудящих». У ньому беруть участь партійні, радгоспні, профспілкові і комсомольські працівники всіх областей республіки.

Науковці з Києва і Москви, відомі члени працівники республіканської організації товариства «Знання», члени місцевих організацій товариства «Знання». Заняття проходять по темі: «Атеїстична робота в трудовому колективі: зміст, форми, методи, організація».

На семінарі про роботу партійних організацій Кіровоградської області по вдосконаленню атеїстичного виховання пасажі розмови перший секретар обласного комітету партії М. М. Кобильчак.

З доповідями в перший день виступили: перший заступник завідувачого відділом пропаганди і агітації ЦК Компартії України В. А. Балашова, секретар Запорізького обкому Компартії України В. І. Петришин, секретар Київського міського комітету партії України Т. В. Главак, секретар Укрпрофради М. М. Славинський, секретар ЦК ЛКСМ України В. С. Плохий, заступник голови правління республіканської організації товариства «Знання» І. П. Северчук, завідувач підділом пропаганди і агітації Хмельницького обкому партії М. Д. Морський.

Вони висвітлювали питання підвищення ефективності атеїстичної роботи в трудових колективах, поділилися досвідом організації атеїстичної пропаганди серед різних верств населення.

Вчора учасники семінару продовжили працювати по секціях. Було заслуховано ряд доповідей.

Наші гості побували в Комітатському, Кіровоградському, Долинському, Бобринському та інших районах області в містах Кіровограді, Знаменні, Олександрії, де взяли участь у проведенні для лекторів, виступили з лекціями в трудових колективах промислових підприємств, у колгоспах і радгоспах.

У гарячу осінню пору

ПРИЙШЛИ НА ПОЛИ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ФРУНЗЕ НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ СТУДЕНТИ ТРЕТЬОГО КУРСУ РЕМОНТНО-

ТЕХНОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ КІРОВОГРАДСЬКОГО ІНСТИТУТУ СІЛЬГОСПМАШИНОБУДУВАННЯ. Тридцять хлопців і

дівчат на чолі з викладачем А. С. Остриковським працюють на збиранні та очищенні цукрових буряків. Щодня вони здають на заготівельні пункти

«МАЛИЙ, ТРУДОВИЙ» СЕМЕСТР

60—70 центнерів готової сировини.

У виконанні цієї роботи особливо підзначилися бригади Миколи Лапузи, а студенти Д. Шиняєва, В. Бахмач,

В. Бондаренко часто переривають денну норму.

В. МІЗІК, заступник голови колгоспу по визовній роботі з молочною.

У ПОХОДІ РОСТУТЬ ПАТРІОТИ

У червоних слідопитів країни великий збір: сьогодні в Мінську відкривається IX Всесоюзний зліт переможців походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. Про цей патріотичний рух розповідає в розмові з кореспондентом ТАРС В. КУЛИКОВИМ голова Центрального штабу походу Маршал Радянського Союзу І. Х. БАГРАМЯН.

— На зустрічах з молоддю вас, Іване Христофоровичу, часто називають «комсомольським маршалом». Як ви ставитеся до цього «по-застатунного» звання?

— Я пишаюся ним. Так само, як і мою «армією» — 60 мільйонів юнаків патріотів країни, які ведуть беззастатунний пошук героїв революції, війни і праці, виконують на їх прикладі, своїми ділами зміцнюють і примножують традиції старших поколінь. Особливо приємно, що наші піонери і молодь не обмежують свою патріотичну діяльність благородною розумовою роботою — вони прагнуть бути першими в навчанні, праці, громадській роботі, стати надійними захисниками Батьківщини.

П'ятнадцять років тому під девізом «Ніхто не забутий, ніщо не забуте» народилися Всесоюзний похід. Мені, ветеранові, радісно, що з туристичної акції молоді він виріс у справді масовий рух, який по суті став комплексною системою виховання юнаків і дівчат на героїчних традиціях партії і народу. В одній похідній колонії на маршрутах розшукують експедиції — молоді робітники і студенти, колосники і школярі. Різноманітні форми їх участі в поході.

Юні москвичі з школи № 703, наприклад, організували будагінні «Гарні серця» і на зароблені в п'яти трудовій чверті кошти створили пам'ятник захисникам столиці в роки Великої Вітчизняної війни.

Таких прикладів чимало. Маршрутами походу крокують молоді робітники, які зараховували в свої бригади героїв і хлопці з клубів і університетів майбутніх воїнів, які з ентузіазмом освоюють військово-спортивні і військово-технічні клуби. І члени туристичних загонів, які пошукують над сільськими інвалідами війни і загинувшими воїнами. В

одному строю з ними — мільйони учасників туристичної експедиції молоді «Моя Батьківщина — СРСР», військово-спортивних ігор «Вірність» і «Орля».

Назвемо лише деякі результати копійної роботи червоних слідопитів. Понад 250 тисяч воїнів, які віддали своє життя за Батьківщину, стали відомі завдяки пошуковій школярів. Про народні подвиги розповідають експедиції більш як 140 тисяч музеїв, кімнат і куточків революційної, бойової і трудової слави.

Ми, ветерани, горді тим, що для юнацтва країни традиції — це тільки форми виховання, але й риси характеру, які передаються з покоління в покоління.

— Зліт у Мінську підіє підсумки десятого етапу походу. Чи він знаменний для червоних слідопитів?

— Прислутувши його 110-й річницю з дня народження В. І. Леніна і 35-річчю Перемоги, юнаки і дівчата вислали нові сторінки в безсмертну Ленінську, в літопис подвигу радянських людей у Великій Вітчизняній війні. В ході цього етапу народилися нові ініціативи, які дали нову підтримку у мільйонів молодих патріотів.

Одна з них — Всесоюзна вихова пам'яті. Дівчата вже пройшли в комсомольських організаціях країни напередодні Дня перемоги, і всі їх заходи — урочисті лінійні пам'яті в школах, вузах, на заводах і в колгоспах, уроки мужності, зустрічі з ветеранами війни, змагання з військово-технічних видів спорту та інші — стали хвилюючим свідченням вірності юнаків і дівчат справі батьків.

Ефективною формою виховної роботи зарекомендували себе створені в ході десятого етапу всесоюзної героїко-патріотичні клуби «Мая земля» в Поворосі, «Прометей» у Дніпропетровську та «Першополіт» у Алма-Аті. У цих клу-

бів грандіозний актив — всі учасники походу. Юнаки і дівчата глибоко прилучаються до величезного ідейного багатства творів товаришів Л. І. Брежнєва «Мая земля», «Відродження», «Ціліна», зустрічаються з героями цих книг, знайомляться з тими, як примножуються у трудових подвигах наших сучасників героїчні традиції тих років.

В уніфікованому етапі походу і це одна чудова риса: у ході його в комсомольсько-молодіжних колективах широко розгортаються змагання під девізом: «Вірність — уларний фініш XXVI з'їзду КПРС». Розпочата в усіх комсомольських організаціях країни естафета ударних справ молоді, присвячена партійному форуму, яка назвала перших своїх героїв — мільйони юнаків і дівчат, які завершили особисті патріотичні завдання. Про ці та інші добрі для розповіді у Мінську учасники походу.

— А як буде організований зліт?

— Він задуманий як велике юнацьке свято і одночасно бойовий огляд військово-патріотичної роботи. В урочистому відкритті його на Центральному стадіоні «Динамо» столиці Білорусії візьмуть участь 55 тисяч чоловік — червоні слідопити з усіх куточків країни, ветерани революції, війни і праці, герої десяти п'ятиріч.

А потім учасники зроблять 15-кілометровий похід по місцях бойових дій військових частин і партизанських загонів Білорусії. Завершиться він мітингом — рекевієм на меморіальному комплексі «Хатинь».

У програмі зльоту — засідання в одинадцяти героїко-патріотичних клубах, де учасники обмінюються досвідом проведення Всесоюзного походу, розкажуть про результати пошуку. Відбудеться змагання з військово-технічних видів спорту, зустрічі з воїнами.

За традицією із зльоту прийме старт комсомольсько-молодіжна естафета відомо державного кордону СРСР. Юнаки і дівчата присвячують її XXVI з'їзду КПРС.

Цією картиною не замилуватись не можна. Широко розкинулося смарагдове поле буряків, а по ньому пливе голубий потужний красень РКС-6. Шість рядків відразу бере самостійний бурякозбиральний комбайн, що його веде плантацією молодий механізатор Олександр Ковалик.

— Як нині врожай, Олександр?

— Боюсь перехвалити, але плантація говорить сама за себе.

Очищені корені лягають у кузови автомашин Олександра Горелого та Василя Пасічного. Автомобілі їдуть на Долинський цукровий завод.

Усі операції бурякової виконують чітко. Цьому сприяє те, що техніку до сезону бурякозбирання підготовлено добре. Самохідний комбайн механізатора першого класу Олександра Ковалика — один із перших, що по-явився в районі. Молодий комбайнер дбайливо

су (бурякова гичка, солома чи кукурудзяне бадилля, багаторічні трави) закладають не менше чотирьох тисяч тонн.

Заготівля вже ведеться. Ось до гичкозбиральної машини Олександра Оси́пчука підходять колісні трактори Анатолія Шишкіна та Віктора Кривика. Причепи швидко наповнюються зеленою масою, і трактористи ведуть свої машини до силосної траншеї. Тут гичку разом з іншими компонентами швидко утворюють. Безперервно гуде трактор Миколи Олійника, що ушлілює силосну масу в другому відділку. Прагне не відстати від свого колеги Валентин Дедов з другого відділка. Щодня в силосні траншеї лягає 150—200 тонн сокового корму.

За роботою всіх механізмів пильно стежить ланка технічного обслуговування на чолі з помічником бригади першої тракторної бригади Михайлом Балашовим. Разом з ним айзидуть на поле й інженер по ремонту сільськогосподарських машин колгоспу Микола Сердюк. Будь-яку поломку вони швидко усунуть прямо тут, на полі.

Все ширшає потік цукрових буряків, що йде з колгоспного поля на приймальний пункт. Господарство зобов'язалося продати їх нині близько десяти тисяч тонн. Молоді колгоспни розуміють важливість цього завдання і докладає зусиль, щоб швидко й без втрат зібрати врожайний урожай цукрової сировини.

В. ШАРІЙ,
спецкор «Молодого комунара».

РЕПОРТАЖ ІЗ ПЕРЕДНЬОГО КРАЮ

ШИРОКИМ ПОТОКОМ

І він піднімає корінь, заважає на долоні. Задоволено усміхається. Буряк справді важкий, налитий.

Молодий механізатор нетерпляче поглядає на свою машину. Його легко зрозуміти. Хлопцею хочеться швидше знову в руки штурвал. На такій ниві й працювати приємно. За десять—п'ятнадцять хвилин комбайнер наповнює шеститонний причіп. Його колісним трактором вивозить з поля Анатолій Бойко. А на черзі вже тракторист Михайло Юрків. За такий же час наповнюється і його тракторний візок. Один за одним курсують від комбайна до буртів трактори.

Збирання коренів у колгоспі «Іскра» Новгородківського району ведуть поточно-перевалочним способом. Усі роботи механізовано. Ось на краю поля, куди підвозять буряки, працює автонавантажувач Василя Танова. До-

глядяє за ним. Досить сказати, що машина вже чотири роки працює без капітального ремонту і працює чудово. Не в гіршому стані й автомобілі шоферів Олександра Горелого та Василя Пасічного. За один день водії роблять не менше трьох рейсів на відстань понад 60 кілометрів, перевозячи по 15—16 тонн буряків.

Голоза колгоспу Анатолій Тарасович Гузема обережно (невідомо, яка буде погода далі) каже:

— Урожай цукрових буряків ми задоволені. Зараз важливо не тільки вчасно зібрати його, а й по-господарському використати гичку.

Так, це важливо. Використання гички допоможе створити надійний запас кормів. Минулого року, наприклад, у господарстві використали її з іншими компонентами три з половиною тисячі тонн. Цього року комбінованого сило-

ПЕРЕДМОВА ДО ПОЛІТЗАНЬ

КОМПЛЕКТАЦІЮ ЗАВЕРШЕНО

У Ленінському районі м. Кіровограда завершено комплектацію гуртків політосвіти та економічного навчання молоді у всіх 57 комсомольських організаціях.

— Цього року, — розповідає дружині секретар районного комсомолу Анатолій Машковський, — політичним та економічним навчанням буде охоплено молоді значно більше, ніж минулого. Більше 3000 юнаків і дівчат сидять за партію. За традицією, добре пройшла комплектація гуртків у комсомольській організації заводу «Червона зірка». Подальшому підійшли до цієї справи на фабриці «Циглошину» та ремонті одягу, де створено 7 гуртків. Розширили мережу політичного та економічного навчання і за рахунок новостворених гуртків у новостворених комсомольських організаціях. Таких, наприклад, як організація обласного аптекоуправління.

153 пропагандистів прийдуть до своїх слухачів у новому навчальному році. За традицією, партія направила на роботу з молоддю кращих своїх білців ідеологічного фронту. Разом з тим, до загону пропагандистів додається нині 29 молодих, які, в свою чергу, самі навчатимуться у школі молодого пропагандиста.

Ну, а в ці дні гуртків оснащуються, так би мовити, технікою: готуються програмна література, оформлюються стенди. Словом, усе робиться для того, щоб зустріти новий навчальний рік у всеозброєнні.

О. СИГАЄВА.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

ДОРУЧЕННЯ ЧИ БАЛІ?

Роздуми кореспондента після відвідання звітно-виборних комсомольських зборів в одному з наших інститутів

SOS! АБО КОЛИ ПЛАЧЕ КОМСОРГ

«Здрастуй, дорога редакціє! Ось уже другий рік не обирають комсорг. Дуже хочу, щоб комсомольці моєї групи жили цікаво. Та частіше трапляється так: запропонуєш провести вечір — усі відмовляються. Кажуть, що їм нецікаво. Допоможіть...»

Як бути? Що треба зробити, аби всі подружиськи, брали активну участь у комсомольській роботі?..

Лариса М.
м. Кіровоград.

ПІСЛЯ «ПАР» в аудиторіях тихо. Але що це? Я прочинила двері. У порожній кімнаті плакала дівчина:

— Вибрали комсоргом... Не виходить у мене. Сьогодні проводжу збори. «Які ж справи намітимо?» — питаю. Усі мовчать. «Вам що, нічого не цікаво?» І тут хтось басом: «Чому ж, цікаво. Збори скоро закінчаться!»

Ніщо не потрібно. Тільки б швидше розбігтися. А в кожного у шкільній характеристиці — декілька доручень. І майже кожен був у школі членом комсомольського бюро, комсоргом класу чи школи. Чому так байдується?

А ПОЧАЛОСЯ...

Цей випадок згадався мені під час звітно-виборних зборів. Виступав комсорг. Назвав кращих, критикував відстаючих. Анатолій сидів у куточку, біля вікна, і читав підручник (завтра ж семінар). «Середняк». Про нього не будуть різко висловлюватися з трибуни. Вчиться ж бо добре.

А він був комсоргом школи. І значок комсомольський носив, як орден. Грав у футбол і співав у шкільному хорі. Його ідеалами були Микола Островський і молодогвардійці...

В МАТЕМАТИЦІ термін: «точка перелому» — місце, де пряма міняє свій напрям. Такий перелом був і в його комсомольській біографії. І почався чи не з того, коли вперше змінився з формалізмом: підписав протокол зборів, яких не проводили. Було соромно. Намагався себе виправдати: комсомольська організація одна з кращих у школі, а що зборів не провели — так мало чого не буває...

Та й уроч формалізму вже був. Не був принциповим Анатолій і тоді, коли усього класу особисті комплекси планували виявляти схожими між собою, як близнюками. А вони ж — особисті! І за ними — особистості!

Потім — вуз. Майже всі доручення «звалили» на людей, котрі прийшли після

підготовчого відділення (60 процентів профоргів і 50 процентів комсоргів — з них). Досвідчений, мовляв, А про нього забули. Дали, звичайно, доручення. Та як?

Пішов я на збори. Цілу годину про комсомольську роботу говорили. Потім наміну: вибрати одне з доручень. «Не зрозумів», — кажу. «Куди тебе записати?» — питають. «А це, — уточнюю, — обов'язково?» «Обов'язково!» — кажуть. Записали в реєстр «Комсомольського прожектора».

Так розходились їхні дороги. Комсомольська організація жила своїм життям. Він — своїм.

Сьогодні Анатолій на четаертому курсі. У нього — сім'я. І коли комсомольські справи «турбують» його, то тільки тому, що бали за громадську роботу враховуються при розподілі...

ДАВАЙТЕ подумаймо, що ж сталося. Зібрався, записався, оголосили. З першого дня посяли байдуність до організації. Бідна ж й у тому, що тоді так і не вибрали справжнього ватажка, порушили правила, вироблені поколіннями комсомольців. А в результаті — поява пасивних. Пасивними не народ-

жуються. Їх виховує формалізм, погано продумані доручення новачкам і байдує ставлення ватажків до своїх обов'язків.

У комсомольських організаціях проходять звіти і вибори. І на порядку денному стоїть розподіл доручень. Приходить зміна. Збільшується вузівська комсомольська сім'я. І як важливо нині не забути про новачків-першокурсників, про важливість першого кроку в організації. Не забути, що він пов'язаний з майбутньою активною роботою в комсомолі.

РОЗМОВА ЗІ СКЕПТИКОМ, ЯКА НЕОДМІННО МАЄ ВІДБУТИСЯ

Чому студент займається громадською роботою?

ГОЛОС: «Він не відмовився від доручення, бо знає, що у нього при цьому буде і вищий бал за громадську роботу, а відтак — і кращий розподіл. Хоч і не хоче бути кар'єристом».

Є і окремі представники кар'єристського племені, яке називає з громадської роботи — роботи на благо колективу — умудряється відірвати шматочок для себе. Їх мало, але саме вони є тим «фактиком», на який спираються деякі, ухилившись від доручень, або виконуючи їх формально.

Та все ж переважна більшість (значна!) не може бути без громадської роботи. Подобається! Штамп! Ні, активна життєва позиція. Те джерело, звідки йдуть на виробництво і чудові спеціалісти, і організатори.

Давайте ще розглянемо бальну систему оцінок за громадську роботу.

ГОЛОС: «Секретар факультетського бюро — 1 бал, староста, комсорг, профорг — 0,2—0,5 бала...»

Формалістика, коли оцінюють не людину, не її корисність для суспільства, а місце, посаду. Важливо ж те, що вона зробила, який результат.

Щоб оцінювати не місце, а суть справи, введена система оцінок, де враховується якість. На скільки балів «тягне» робота комсорга, старости — вирішує група, якою він керує. Роботу активістів факультету оцінює комісія з представників партійної, комсомольської та профспілкової організацій. Гласність, порівняльність результатів, можливість передати досвід товаришам — ось що складає зміст оцінки. Та все ж... Чи потрібен тут такий сильний стимулятор як особлива права при розподілі?

Громадська робота стала необхідністю студентства, природною умовою його існування. Щоб розвинути активність у юнаків і дівчат, певно, не обов'язково гарантувати їм якісь пільги. Можливо, краще допомогти

знайти громадську роботу до душі, підказати де і в чому проявити себе. Візьмемо ще одну сторону роботи — безкорисливе служіння людям. Хіба за цета кож має бути компенсація? Думаю, що це так само, як платити за чесність. І ще одне. Чи можна ставити питання: навчання чи громадська робота? Так у науководослідний інститут може прийти «трісник», на відповідальне виробництво — керівник, який не вміє організувати колектив на успішне виконання завдань...

Л. ЗВАРИЧ.

ВІЛЕНІН

ЗАВДАННЯ
СПІЛОК МОЛОДІ

Обласний комсомольський агітпохід

Для загальної справи...

Триває обласний комсомольський агітпохід, присвячений 60-річчю промови В. І. Леніна «Завдання спілок молоді». Наш кореспондент передає з маршруту:

НА МІЖІ Устнівського району автобус зупинився. Дівчата в українських костюмах вручають учасникам агітпоходу хліб-сіль. Хліб нового врожаю... Битву за нього вели тридцять три комсомольсько-молодіжних екіпажі району. Всій області відомі імена містолін Селезньова (Сагайдацька трахофарма), який подолав 13 385 центнерів зерна, Миколи Кравчани (радгосп «Устнівський»), на рахунок якого 9330 центнерів хліба...

Є в цюгорічному короваї часточка праці комсомольсько-молодіжної екіпажу подіїв грузників колгоспу ім. Дзержинського. Саме до них ми звернулися із запитанням: як молодь колгоспу виконує заповіт Ілліча — вчитися комунізму?

«Та спочатку надано слово ветеранові комсомолу Тимофію Терентійовичу Гносовому — учасникові агітпоходу. Він вступив до лав РКМ тогочасного двадцятого року.

Третій з'їзд... Це історія комсомолу. Це моя юність. Молодь мого покоління в анкеті на запитання про освіту відповідала: «грамотний», «умію читати», «закінчив двокласне училище», «закінчив прихордовську школу». На запитання ми поглядали сміюся. Не час, мовляв, треба вчитися. А тут Ілліч закликає молодь вчитися...

Вчитися! З яким презирством ми дивилися раніше на тих диваків, котрі відсилювалися в університеті. Вчитися! Але ж школи зруйновано.

Вчитися! Дуже вже це слово не підходило до 1920-го. Та вже починали вчитися на фронтах громадянської. По-лім училися на фронтах Великої Вітчизняної, на будо-

вах Дніпрогесу і Турксіб... Вчилися будувати комунізм. Сергій ГРЕБЕНЮК, секретар комсомольської організації автопарка колгоспу ім. Дзержинського:

— Я народився і виріс у селі. І тому сільську роботу знаю з дитинства. Але ось що дивно: чим більше я знаю землю, тим більше у мене виникає запитань. Чому листок кукурудзи пожовк, яких вітамінів йому не вистачило? На кожному кроці — запитання. Хліборобська праця тому й цікава, що примушує все життя вчитися. Отож і вчуся заочно в інституті.

Мрії? Перша й найближча — стати високоосвіченим спеціалістом, зберегти інтерес до навчання.

Микола АЛХІМОВ, водій:
— «Бути членом Спілки молоді — значить вести роботу так, щоб віддавати свої сили для загальної справи...» — говорив В. І. Ленін. Щороку, повертаючись до цих слів, я запитую себе: чи зможу «вести роботу так»? Тому й стараюсь працювати добре. Адже праця, по Іллічу, — це засіб, яким може виправити характер людини, лікувати від байдужості, егоїзму.

Олександр ГУГЛЯ, водій:
— «Віддавати всі сили для загальної справи». Так жив Ленін. Так жили мої улюблені герої книги — комуністи і комсомольці. Так мене вчили батьки...

Володимир ЛЮБЧИЧ, водій:
— Оглядаючись назад, бачу, що комсомольська організація могла б більше впливати на стан справ в автогаражі, куди більше, ніж це їй вдається...

Л. ЗВАРИЧ.
(Телефоном).

Все починається з Надії

КОР: Володимире Захаровичу, до вас, як до режисера «Вересневих самоцвітів», таке запитання: чим цюгорічне свято різниться від попередніх?

САВЧЕНКО: По-перше, воно ювілейне. По-друге, відбудеться у рік 135-річчя з дня народження І. Карпенка-Карого. Цього разу «Вересневі самоцвіти» започаткуються в асадибі-заповіднику драматурга. Тут підніметься завіса свята. Урочисто звучатимуть фанфари, лунатимуть пісні, вірші. Тобто все почнеться з Надії.

КОР: Де проляжуть дороги свята?

САВЧЕНКО: Практично по всій області. До речі, від хутора Надії вийде спеціальний агітавтобус із науковцями, культурними, журналістами, який відвідає пам'ятні місця, пов'язані із життям і творчістю корифеїв українського театру.

Протягом тижня колектив Київського державного ордену Леніна українського драматичного театру ім. І. Франка покаже свою виставу «Украдене

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

Традиційне свято театрального мистецтва «Вересневі самоцвіти» давно вже вийшло за межі Кіровоградщини і стало відомим у багатьох кутках нашої республіки. Цього року воно — десятиє, ювілейне. Розпочинається воно сьогодні на хуторі Надії.

Напередодні події наш кореспондент зустрівся з головним режисером обласного українського музично-драматичного театру ім. М. Л. Кропивницького В. З. Савченком і взяв у нього інтерв'ю.

Свято театрального мистецтва

щастя» кіровоградцям, олександрійцям, мешканцям Новоукраїнки, Знам'янки та Малої Виски.

КОР: А де виступатимуть кропивничани?

САВЧЕНКО: Ми гастролюватимемо в Кіровоградському та Новомиргородському районах. Для нас це буде відповідальним і хвилюючим екзаменом-звітом перед багатотисячною

аудиторією хлібодарів Кіровоградщини. Звичайно, брати участь у такому святі — висока честь. Особливо для молодих акторів, які у нашому театрі складають чисельний загін.

Власне, це свято — творчий стимул не тільки для професійних митців, а й для аматорів театральної сцени. Тож «Вересневі самоцвіти» спалахуватимуть

вогнями рами у клубах і палацах культури, театрах і червоних кутках, де виступатимуть кращі самодіяльні колективи області. І, безумовно ж, серед них будуть переможці й учасники XXI театральної весни та VII обласного конкурсу одноактних п'єс.

КОР: Ми вже говорили про те, що свято театрального мистецтва почнеться на хуторі Надії. А де воно фінішуватиме?

САВЧЕНКО: В обласному центрі. 27 вересня на площі Кірова завершиться його тиждень походу. Зокрита відбудеться в урочистій обстановці, де на імпрізованій сцені розгорне свою багатобарвну програму великий театралізований концерт. У ньому візьмуть участь як професійні митці, так і учасники художньої самодіяльності. І завершить святе свою ходу на сцені обласного театру ім. М. Л. Кропивницького. Тут глядачі покажуть свою чудову роботу — виставу «Украдене царство» за відомою п'єсою І. Я. Франка.

ЦЕ — ЦІКАВО

У ТАЄМНИЧОМУ СВІТІ ПЕЧЕР

Родопські гори, розташовані на півдні Болгарії, стали об'єктом уважного вивчення спелеологів. Захоплюючий світ печер, тасмичних гротів, наповнених шумом підземних рік і водопадів, приваблює в Родопі та кожних багатьох студентів і школярів — членів спортивних секцій і наукових гуртків.

Шоліта групи юних дослідників з альпіністським спорядженням, рюкзаками та електричними ліхтариками спускаються в підземний світ гір, щоб пізнати їхню історію, флору і фауну.

Однею з найбільших секретів трохсот відомих у Ро-

допах печер вважається Ягодинаська. Її довжина — близько 8 кілометрів. Саме цю печеру вибрали нинішнього року для своїх тренувальних походів юні спелеологи родопського міста Чепеларе, котрим керує викладач місцевої школи Дмитр Райчев.

Тридцять років тому він створив у школі геологічний гурток. Тоді діти разом з учителем вивчали в печерах різноманітні гірські породи та мінерали. Здійснюючи експедиції в підземні царство Родопських гір, вони нерідко знаходили стародавні кам'яні та бронзові віки, паскальні малю-

нки, кістки вимерлих печерних ведмедів і левів. Для багатьох хлопчиків і дівчаток з м. Чепеларе спелеологія стала серйозною справою і вплинула на вибір професії. Пині діячі з них — археологи, історики, геологи, географі. Із вдячністю вони згадують ту наполегливість, з якою Д. Райчев вчив їх азам спелеології, почуттю товарищескості і взаємодопомоги.

Ще в шкільні роки багато учнів набули популярності досвідчених спелеологів-першовідкривачів. Прізвищем, сні Райчева — Георгій — нині геолог — свою першу печеру знайшов, коли йому було всього шістнадцять років. Судячи по результатам проведених у ній досліджень, в її підземних гротах колись жило плем'я древніх фракіяців.

Щороку пошукова робота юних спелеологів з м. Чепеларе набуває більш наукового характеру. Нинішнього літа під керівництвом свого викладача вони приступили до складання карти найбільших сталактитових і сталактитових печер, які зустрічаються в Родопських горах.

Багато матеріалів, зібраних школярами в експедиціях — подорожні карти, фотографії — опубліковано в соціальних наукових журналах. Юні дослідники стали також активними помічниками у створенні в їхньому рідному місті першого Болгарії музею спелеології.

К. ПУКОВ.

(ТАРС).

В ГОСТЯХ

НОВІ ЧАСИ — НОВІ ОБРЯДИ

ВОГОНЬ ЦНОТЛИВОЇ ТРОЯНДИ

Ранок видзвонивав ластівками святокового настрою. Вересень пронизував сонячними променями золотаві крони дерев. Асфальтові стрічки доріг стелилися під шинами легкових авто весільними рушниками.

Позаду полишилися Кіровоградський ЗАГС, хвилюючий момент реєстрації шлюбу, перші привітання, марш Мендельсона. За вікном машини місто пропливало усміхненими обличчями, гомінками тротуарами, парком ім. Ленінського комсомолу... Весільний кортеж прямував

до меморіального кладовища в районі колишньої кріпості...

Стишеною алеєю до Вічного вогню іде в глибокій задумі молоде подружжя Колоусів. Молодий комуніст і комсомолка Іван і Антоніна сьогодні заручилися на вірність одне одному на спільному життєвому шляху. За доброю традицією молоді покладають квіти до братської могили, радянським воїнам, що полягли за мирне небо Вітчизни, за наше світле майбутнє.

Антоніна кладе на лис-

кучий граніт білі троянди. І вони спалахують білим вогнем цноти і тихого смутку.

У глибокій шанобі молоді схилиють голови перед суворою Пам'яттю наших батьків, старших братів і сестер.

Так, минуло завжди з нами...

Приміщення клубу держторгівлі одяглось в шати традиційних на весілля рушників і килимів. Багряними ліхтарями на стінах світилася яскрава кетяги горобини.

На порозі молодих вітають батьки Антоніни і

почесні батьки Івана — його наставниця, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора директор комсомольсько-молодіжного магазину № 10 А. І. Мороз і директор Кіровоградського міськпромпоту В. І. Потапенко.

На добру долю, достаток і щастя молодим підносять коровай.

З теплим словом-вітанням до Колоусів звернувся інструктор міськкому комсомолу Олексій Кононенко.

Комсомольське весілля! Ведучі Л. І. Сидорчук і А. Ф. Бабенко виголоси-

ють здрязицю на честь молодих, їхніх батьків, зичать усім високої долі і сонячного довголіття. Вірші Твардовського, комсомольські пісні, приповідки з українського фольклору злились у дзвінкабарану райдуго, що перекинулася веселим коромислом над святковими столами щедрого комсомольського весілля.

З побажанням подружнього щастя, довільної любові і сімейної злагоди до молодих звертаються начальник обласного управління торгівлі В. О. Лимар, директор Кіровоградської

оптово-роздрібною фірми «Одяг» М. І. Єсін, директор універмагу «Ювілейний» В. С. Кришешевич, виконуюча обов'язки секретаря комітету комсомолу Кіровоградського міськпромпоту Іра Приходько...

І хоч на цьому весіллі не гриміли бубонами трісті музики (їх замінив чудовий естрадний оркестр), а молода не колупала пальцем піч (не звикла, в її квартирі газ), зате дружки співали, як і завжди водиться на весіллі. З широким вікном клубу виохлюпувалися прекрасні пісні-птиці. «Росцвітала яблони і груши», «Два кольори», «Подмосковные вечера», «Кохана моя», «Цвіте терен»... І, звичайно ж, звучали вірші. Поезії відомих радянських поетів і перші, неспівні спроби початкуючих поетів.

А у фойє святкував вічно молодий вальс. І в цьому барвистому вихорі, серед усмішок і квітів, повільно випливала молода. В ажурній фаті і в білому платті, вона сама була схожою на білу троянду — символ чистоти, вірності і любові...

І думається, що цей день на все життя запам'ятається завідувачу секцією радіокультуварів комсомольсько-молодіжного магазину № 10 Івану Колоусу і його дружині, продавцеві магазину фірми «Одяг» Антоніні Колоус.

В. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Фото Г. СТОБЕРСЬКОГО.

